

The Whodads spelen met zilveren jubileum Gentse Feesten op gang in Charlatan

The Whodads: Geen website, geen boekingskantoor, maar wel een schatkist aan instrumentale muziek

© Steven Hendrix

© Steven Hendrix

© Steven Hendrix

© Steven Hendrix

© Steven Hendrix

Officieel beginnen de Gentse Feesten op vrijdag 19 juli. Ook de Gentse Feestenaffiche van muziekcafé Charlatan vermeldt die dag al begindatum. Maar één dag ervoor, op donderdag 18 juli kan iedereen de benen al losgooien: om 23 uur concerteert daar de legendarische en heel bijzondere band The Whodads. De groep, die beter kan omschreven worden als ‘een groot orkest’ bestaat 25 jaar en viert dat met drie concerten, waarvan één in de Charlatan. De Gentenaar praatte met frontman-gitarist Steven Janssens, met saxofonist Tom Callens die er als jonkie bij kwam en nu nog bij speelt, en met Gerald Claes, Charlatanbaas, die de Whodads op ongeveer 17-jarige leeftijd voor het eerst aan het werk zag en meteen verkocht was.

Rudy Tollenaere, foto Steven Hendrix

Zaterdag 13 juli 2019 om 11:26

•

- Steven Janssens mag dan een heel gerespecteerd gitarist zijn, een grote prater is hij niet. En je zal er hem niet op betrappen dat hij koketteert met de buitenlandse artiesten die hij al begeleidde: “ in een 100-tal bands gezeten, maar wellicht het best gekend als gitarist van garagerockbands The Mudgang en The Spanks in de jaren '80, en later als gitarist bij Mauro en Daan”. Steven Janssens was ook gitarist voor de 'Blues Funeral' tour van de Amerikaanse zanger Mark Lanegan.

Begonnen als gelegenhedsband tijdens oudejaarsavondfeest in Capitole

“Maar je wou het over de Whodads hebben”. Het begon als gelegenhedsgroepje in de Capitole op het eindejaarsfeest 93-94 speelden. Ook Soulwax en Soapstone stonden daar toen. Pieter-Jan De Smet zong een paar nummers, maar we speelden vooral instrumentale muziek.

Zelf was ik al lang fan van Link Wray en andere coole instrumentals. We speelden in een bezetting van drie of vier man, met Ludo Huyghe op drums en Marnix Calsyn op bas. Om ons repertoire uit te breiden ontstond de behoefte om er andere instrumenten bij te nemen: voor dat ene nummer hadden we een saxofonist nodig, een tweede gitaar (Wim Punk!) piano is ook welkom, voor een ander een trompettist... Iedereen kende wel iemand en die vroegen we er gewoon bij. Zo zijn Niels Verheest, Filip Wauters en trompettist Bart Maris een voor een bij de Whodads gekomen.

"Voor veel nummers was er dan weer percussie nodig, en voor we het wisten waren we een orkest van 20 man" aldus Janssens. "Aanvankelijk speelden we met de Whodads vooral surf en exotica, maar dat werd aangevuld met mambo, boogalo, jazz en veel filmmuziek en tunes van televisieprogramma's. Soms bekende tunes, maar nog veel liever onbekende, obscure nummers.

In totaal zo'n 400-tal... Heel veel treden we in die grote bezetting niet op, soms maar vijf keer per jaar, maar we amuseren ons. We treden op waar ze ons vragen. En repeteren doen we nog minder dan we optreden", lacht Steven Janssens, die naast muzikant ook de vaste klanktechniker is in de Charlatan.

Charlotte Adigéry, die nu met WWWater volop in de belangstelling staat, heeft de laatste vijf jaar bij de Whodads gezongen. "Samen met haar en haar moeder hebben we vorig jaar ook de groep Chris&Charlie gehad, maar door haar drukke agenda staat dat nu on hold. Dit jaar zingt de in Gent wonende Colombiaanse zangeres Paola Marquez met ons mee" aldus Steven Janssens.

Naam te danken aan zottigheid van drummer met omgekeerd logo Mc Donalds

Hoe we aan de naam de Whodads geraakten? Eigenlijk waren we begonnen onder de naam The Hodads, een ietwat denigrerende term voor greasers in de Californische surfcultuur van begin jaren 60. Maar op een bepaald moment speelden we in de McDonalds van Wijnegem, en voor dat optreden kleefde onze drummer Ludo een McDonald's-logo-sticker omgekeerd vóór ons logo op zijn basdrumvel. Sindsdien waren we de Whodads in plaats van The Hodads.

Gerald Claes, baas van muziekcafé Charlatan aan de Vlasmakkt zag The Whodads voor het eerst op als amper 17-jarige leeftijd in Zarlardinge op een groot zomerfeest op een boerderij van de familie Gevaert. "Ook Vitalski trad daar toen op. Later, toen ik de Charlatan overnam, liep ik Steven opnieuw tegen het lijf. Ik woonde overigens nog een tijdje samen met Steven. Na verloop van jaren werden The Whodads zowat onze huisband. Ze repeteerden bij ons, en we programmeerden hen regelmatig. Zij zagen dat als repetities met publiek en met lekker eten" lacht Gerald. "Met The Whodads was het altijd feest bij ons. Ik herinner me concerten waar Isolde Lasoen meespeelde, en Lady Linn. Haar man Flip Vandebril speelt overigens ook bij The Whodads. Die gasten spelen echt heel enthousiast. Steven Janssens schrijft de partituren van die nummers allemaal uit per muzikant. Bij sommige studio-orkesten heb je dan de indruk dat ze saai van het blad zitten te spelen, maar dat is bij The Whodads helemaal anders. Zoals ik al zei: FEEST!"

Tom Callens, saxofonist bij Lady Linn en frontman van Lester's Blues, bevestigt wat Gerald Claes over The Whodads en Steven Janssens vertelt: "Wanneer Steven de muzikanten contacteert doen ze allemaal hun uiterste best om erbij te zijn, ongeacht de uitkoopsom. In die

zin is The Whodads uitgegroeid tot een familie, een soort liefhebberij en feest van en voor dat soort muziek waar de muzikanten plaats in hun agenda voor maken. Iedereen heeft zijn bezigheden (werk, gezin, lesgeven, freelance jobs, vaste bands) maar voor The Whodads wordt tijd vrijgemaakt. Ook ik doe dat. Die mensen en die muziek betekenen veel voor mij. Het is zoals hechte familie en in mijn opinie is The Whodads een unieke band ter wereld en ik hoop dat we nog veel mogen optreden”, aldus Tom Callens.

Ambachtelijk meesterschap

Tom Callens leerde The Whodads kennen eind de jaren 90, nog voor hij op het conservatorium zat: “In die tijd was er ook de groep The Revelaires die samen met Fifty Foot Combo gekend waren in onze Kortrijkse uithoek in West-Vlaanderen. Na een jaar of twee conservatorium in Gent, waar ik onder anderen bandlid saxofonist Jan Verstaen leerde kennen werd ik gevraagd om origineel lid en "dé Whodads tenorsaxofonist" Roel Jacobs te vervangen. Die had geloof ik op dat moment te veel werk met The Seatsniffers. Dat was voor mij persoonlijk een heel groot moment, want ik mocht plots samen spelen met al die fantastische muzikanten. Ik kon het niet geloven, zo groot was mijn verwondering en dankbaarheid” aldus Tom Callens die niet uitgesproken geraakt over The Whodads: “The Whodads zou ik omschrijven als een groot orkest, obscuur en onbekend tenzij bij een aantal echte muziekliefhebbers. Het is een bigband die hulde brengt aan instrumentale meesterlijk gearrangeerde/gecomponeerde kleurrijke en bijzonder creatieve dans- of film-muziek uit de jaren '50 en '60,. Ze doen dat lang voor retro een mode werd, met een zo groot mogelijk respect voor de originele composities en opname. Het is een ode aan wat sommige mensen als kitsch bestempelen, maar wat voor andere mensen dan weer subliem is. Maar wat ook zeer belangrijk is bij The Whodads, is het ambachtelijk meesterschap waarmee ze het werk van orkestleiders/arrangeurs en hun muzikanten brengen: werk van John Barry (die ondermeer de James Bond soundtracks schreef), Henri Mancini (meerdere soundtracks zoals My Fair Lady), Perez Prado, Jack Constanzo, Martin Denny, Ray Anthony, Les Baxter, Mel Tormé, Nelson Riddle, en vele anderen. Steven heeft naar eigen zeggen een vijfhonderdtal nummers afgeschreven en gearrangeerd voor The Whodads, partituren allemaal met de hand geschreven. Begin daar maar eens aan. En om een idee te geven van de sound: The Whodads, dat zijn Fender gitaren, sixties drums en Fender bas, latin percussie, Hammond/piano gekoppeld aan saxen, trompetten, trombones. Het is een band die geen website heeft, niet bij een event- of managementbureau zit en zo al vele jaren via-via speelt op uitnodiging. Er zijn jaren geweest waar The Whodads veel werk hadden, en er zijn er andere waar 1 of 2 keer gespeeld werd.”

“Het klopt wat Tom vertelt” lacht Steven Janssens, of zoals de bio schrijft "de Whodads brengen het beste uit hun schatkist aan favoriete instrumentale parels uit de tijd dat auto's vinnen hadden. Filmnoirmuziek die je nooit live te horen krijgt, surfjazz en vette Mambo die klinkt als een cross-over tussen Link Wray en Perez Prado." Met als kers op de taart de sexy stem van Paola Marquez is het feest compleet.

The Whodads spelen op donderdag 18 juli in de [Charlatan Gent](#) (23 uur) en op 9 augustus op de Dries in Melle om 22.30 uur.